

תת"ע 18/07/1823 - מדינת ישראל נגד סדן הגר

בית משפט השלום לתעבורה בעכו

תת"ע 18-07-1823 מדינת ישראל נ' סדן הגר
בפני כב' השופט יעקב בכר, שופט בכיר

בעניין: מדינת ישראל
הנאשמה
נגד
סדן הגר
הנאשם

הכרעת דין

1. ראשית דבר:

הנני מזוכה את הנאשם מהמת הספק.

2. נסיבות המקרה:

בנוגד הנאשם הוגש כתוב אישום לפיו ביום 01/07/1823 בשעה 08:20, נהגה ברכבה ולא צייתה לTIMEROR 301 המוצב בדרך לפניה בכר שלא נתנה זכות קדימה לרכב אחר הנכנס לצומת, וזאת בגין **لتקנה 64(ג) + 22(א) לתקנות התעבורה תשכ"א, 1961** (להלן: "התקנות"). הנאשם כפורה במינויו לה.

3. דין והכרעה:

באשר לשוטר עורך הדוח (ת/3) רס"ב פאייז אבו מנסור (להלן: "השוטר"), עולה מעדותו, עדות הנאשם ומתוכן הדוח, כי לא הבחין בביצוע העבירה לכארה בזמן אמיתי, שכן טען כי היה עסוק כלל בטיפול באירוע אחר והסית מבטו אל הכביש רק לאחר ששמע צפירה חזקה מכיוון הכביש והבחן בניידת משטרת מאטיה את נסיעתה וסוטה ימינה כדי למנוע התנגשות עם רכב הנאשם ועצר את הנאשם ולאחר מכן תחקר את המתנדב שנפגש בניידת המעורבת באירוע. **לפיכך**, לאחר וחזה השוטר באירוע בזמן אמיתי ולא יכול לדעת מה היה מצב התנועה כאשר נכנסה הנאשם אל הנטייב השמאלי מהנטיב הימני לאחר פניה ימינה ומה היה המהלך בינה לבין בניידת בעת סטייתה שמאליה, יש לייחס גרסת השוטר משקל נמוך ולא יכולה להישען המאשימה על סמר עדות זו.

באשר למתנדב שנגה בניידת מר מוחמד דרוייש (להלן: "המתנדב"), עולה ממצורו ועדותו כי הנאשמה חסמה לו את נתיב נסיעתו ובעקבות כך נאלץ לבлом את נסיעתו ולסתות שמאליה. **יחד עם זאת**, טענה הנאשمة עצמה כי האטה והחליה בנסעה בנתיב הימני ולאחר מכן שהבינה כי אין רכב בנתיב השמאלי, החליה בנסעה איטית לתוך הנתיב השמאלי, או אז הגיעה בניידת במהירות גבוהה והחליה לצפור והמתנדב בה נפנה בידיו. לאחר שביקש ממנה המתנדב לעזרה מצד, הילך המתנדב ודיבר עמו השוטר, כאשר האחרון הגיע אליה ורשם לה את הדוח.

לפיכך, עולה כי קיימת מחולקת עובדתית באשר לנסיבות כניסה של הנאשمة לנטיב השמאלי. יכול כי שעה שסיטהה לנטיב זה, הייתה הדרך פנוייה, ומגרסת המתנדב לא ניתן להסיק דבר באשר למרחק שהיא ממנה לבין הנאשمة בעת כניסה לנטיב השמאלי והיכן היה הוא ממוקם כאשר סיטהה הנאשمة. שכן, הנאשمة העידה נחרצות כי סיטהה לנטיב השמאלי רק בעת שהיא פנוי וכי המתנדב הגיע לעברה במהירות גבוהה, דבר שיכול להעיד על כך שהנאשمة השלימה סטייתה אל עבר הנתיב השמאלי כשהיא אכן היה ריק והמתנדב רחוק ממנה, ורק לאחר שהגיע במהירות לעברה, בלם צפר לה.

4. סיכוםו של דבר:

לפיכך, ומאחר ונטל השכנוע רובץ לאורך כל הדרך על כתבי המאשימה, יכול כי הנאשمة אכן לא ביצעה את המיחס לו, כפי שעולה מגרסתה הנחרצת הב"ל, הגעתו למסקנה כי אין מקום להעדיף גרסה על פני רעوتה ושמדובר במקרה דנן לזכות את הנאשمة מחמת הספק.

ניתנה היום, י"ב אדר תש"פ, 08 ממרץ 2020, בהעדר הצדדים